Dosarul nr. 4r-4632/23 (PIGD: 4-23075524-02-4r-11082023)
Judecător: Munteanu Dorin (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani)

D E C I Z I E
În numele Legii

12 iulie 2024 mun. Chişinău
Colegiul Penal al Curţii de Apel Chișinău
Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecător: Alexandru Spoială
Judecători: Denis Băbălău și Igor Chiroșca

examinând în şedinţă de judecată publică, în ordine de recurs, recursul declarat de către agentul constatator din cadrul INSP al IGP MAI, Gutium Janel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24.07.2023, în cauza contravențională în privința lui Căuș Miroslav, intentată în temeiul art. 238 alin. (2) Cod contravențional.

Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,

C O N S T A T Ă:

În data de 05.05.2023, agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Gutium Jenel, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție, prin care Căuș Miroslav Victor, a fost găsit vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) Cod Contravențional al RM, pentru faptul că: „la data de 05.05.2023, ora 16:20, în mun. Chișinău, str. Armenească/str. Al. cel Bun, conducătorul automobilului a parcat automobilul în loc neregulamentar în raza trecerii pentru pietoni blocând vizorul pietonilor și a altor participanți la traficul rutier”. Pe cale de consecință, Căuș Miroslav Victor, a fost sancționat conform art. 238 alin. (2) Cod contravențional, fiindu-i aplicată amenda în mărime de fiindu-i stabilită sancțiune sub formă de amendă în mărime de 18 unități convenționale, ce constituie 900,00 lei și 4 puncte de penalizare.

În data de 16.05.2023, Căuș Miroslav Victor, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia adoptată de agentul constatator din data de 05.05.2023, întocmite în privința sa, a depus o contestație.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24.07.2023, a fost admisă contestaţia cet. Căuș Miroslav Victor, privind anularea deciziei de sancţionare şi procesului-verbal nr. ***** din 05.05.2023 cu încetarea procesului contravențional, fiind anulat procesul-verbal nr. ***** din 05.05.2023 și decizia de sancționare emisă în baza acestuia cu încetarea procesului contravențional în

privința cet. Căuș Miroslav Victor din lipsa în acțiunile acesteia a faptului contravenției.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, agentul constatator din INSP al IGP MAI, Gutium Janel a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii și remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului s-a indicat că, sunt acumulate suficiente probe pentru tragerea la răspundere contravențională a lui Căuș Miroslav, probe care nu au fost luate în considerație de către instanța de judecată.

Conform prevederilor art. 464^2 Codul contravențional, *cauza contravenţională în procedură scrisă se examinează de instanţa de judecată în lipsa părţilor şi fără dezbateri orale. În termen de 3 zile de la data intrării cauzei contravenţionale în instanţa de judecată, judecătorul transmite făptuitorului şi victimei o copie a procesului-verbal cu privire la contravenţie, a probelor şi a înscrisurilor din dosarul cauzei contravenționale, precum şi solicită părţilor de a se expune asupra aplicării procedurii scrise şi asupra cauzei contravenţionale, stabilind un termen de 10 zile. In cazul în care, după expirarea termenului prevăzut la alin. (2), părţile nu s-au expus asupra aplicării procedurii scrise şi asupra cauzei contravenţionale, instanţa de judecată va pronunţa o încheiere motivată cu privire la examinarea cauzei contravenţionale în procedură scrisă. În cazul în care părţile, în termenul prevăzut la alin. (2), refuză aplicarea procedurii scrise şi solicită examinarea cauzei contravenţionale în şedinţă publică, instanţa de judecată poate dispune citarea părţilor dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cauza contravenţională în şedinţă publică, iar examinarea cauzei contravenţionale se va desfăşura în conformitate cu prevederile capitolului VII din cartea a doua a prezentului cod. Instanţa de judecată poate să respingă prin încheiere motivată refuzul aplicării procedurii scrise şi solicitarea examinării cauzei contravenţionale în şedinţă publică în cazul în care consideră că, ţinând cont de împrejurările cauzei, nu sânt necesare dezbateri publice. încheierea de respingere se contestă odată cu fondul. Dacă din materialele cauzei rezultă că cauza contravenţională nu poate fi examinată în procedură scrisă, instanţa de judecată, prin încheiere motivată, care se contestă odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală.*

Conform art. 464^3 Codul contravenţional, *soluţionarea cauzei contravenţionale în procedură scrisă se desfăşoară în termenul şi în condiţiile prevăzute la art.454. Hotărârea judecătorească în procedură scrisă se emite în condiţiile art.462. Hotărârea judecătorească emisă se publică pe pagina web a instanței judecătorești şi se comunică părţilor cauzei contravenționale, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărârea judecătorească examinată în procedură scrisă se contestă cu recurs care se*

examinează în condiţiile prezentului cod. Instanţa de recurs examinează recursul în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, prevederile prezentului articol fiind aplicabile corespunzător.

Astfel, dreptul la un proces echitabil este asigurat şi în procedura scrisă şi alte circumstanțe excepționale nu sânt prezente.

Agentul constatator, contravenientul și avocatul acesteia au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

Examinând materialele cauzei contravenționale, în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal constată, că recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menţinerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravențional, după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul și menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

Conform art. 466 Cod contravențional, hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: a) nu au fost respectate dispozițiile privind competența după materie sau după calitatea persoanei; b) ședința de judecată nu a fost publică; c) cauza a fost judecată fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, s-a aflat în imposibilitatea de a se prezenta sau de a înștiința instanța despre imposibilitate; d) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare; e) nu au fost întrunite elementele constitutive ale contravenției sau instanța a pronunțat o hotărâre de sancționare pentru o altă faptă decât cea imputată contravenientului, cu excepția cazurilor de reîncadrare juridică a acțiunilor lui în temeiul unei legi mai blânde; f) contravenientul a fost sancționată pentru o faptă neprevăzută de prezentul cod; g) s-au aplicat sancțiuni în alte limite decât cele prevăzute de lege sau nu corespund faptei săvârșite sau persoanei contravenientului; h) contravenientul a fost supus anterior răspunderii contravenționale pentru această faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii contravenționale, sau aplicarea sancțiunii a fost înlăturată de o nouă lege ori anulată de un act de amnistie, sau a intervenit decesul contravenientului ori împăcarea părților în cazul prevăzut de lege; i) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; j) a intervenit o lege mai favorabilă contravenientului; k) Curtea Constituțională a declarat neconstituțională prevederea legii aplicate; l) instanța de

judecată internațională, prin hotărâre în o altă cauză, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în cauza respectivă.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În fapt, reieșind din materialele cauzei se reține că în data de 05.05.2023, agentul constatator din cadrul INSP al IGP, Gutium Jenel, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție, prin care Căuș Miroslav Victor, a fost găsit vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) Cod Contravențional al RM, pentru faptul că: „la data de 05.05.2023, ora 16:20, în mun. Chișinău, str. Armenească/str. Al. cel Bun, conducătorul automobilului a parcat automobilul în loc neregulamentar în raza trecerii pentru pietoni blocând vizorul pietonilor și a altor participanți la traficul rutier". Pe cale de consecință, Căuș Miroslav Victor, a fost
sancționat conform art. 238 alin. (2) Cod contravențional, fiindu-i aplicată amenda în mărime de fiindu-i stabilită sancțiune sub formă de amendă în mărime de 18 unități convenționale, ce constituie 900,00 lei și 4 puncte de penalizare.

Analizând procesul-verbal cu privire la contravenție din speță, Colegiul penal menționează faptul că cerințele legale indicate supra nu au fost respectate, nefiind specificată în învinuirea adusă cet. Căuș Miroslav conjuncturile concrete de comitere a faptei, în particular lipsind locul concret săvârșirii faptei, or, în cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție din 05.05.2023, contrar prevederilor legale, agentul constatator nu a specificat care de fapt au fost împrejurările comiterii acestei contravenții.

În acest sens, Colegiul penal menționează că prezentarea generică a faptei incriminate prin procesul-verbal cu privire la contravenție, cu omiterea descrierii concrete a circumstanțelor esențiale ale comiterii în general, a locului comiterii acțiunilor ilicite, este apreciată ca fiind una necorespunzătoare, care nu face ca învinuirea contravențională să fie una clară, concretă și previzibilă, abatere pentru care legiuitorul a stabilit expres sancțiunea nulității absolute.

Totodată, cu referire la temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție, Colegiul relevă că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a

clarificat împrejurările cauzei obiectiv și a dispus adoptarea unei decizii de sancționare a lui Căuș Miroslav, în lipsa probelor pertinente și concludente, nefiind stabilit cert faptul că în acțiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) Cod contravențional.

În ordinea de idei expusă supra, Colegiul penal constată faptul că de către agentul constatator nu au fost acumulate probe pertinente și concludente în vederea probării vinovăției lui Căuș Miroslav în comiterea contravenției ce i se incriminează acestuia.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția acuzatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)*.

Astfel că, instanța de recurs explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art. 457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Deci, judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art. 467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l).

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra contestației făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) Cod contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

Cercetând argumentele recurentului, se constată că se invocă doar afirmațiile că, conform materialelor acumulate și informației parvenite s-a stabilit cu certitudine că Căuș Miroslav a încălcat prevederile art. 238 alin. (2) Cod contravențional și că sunt acumulate destule probe pentru a fi tras la răspundere contravențională, probe ce nu au fost luate în considerație de către instanța de judecată.

Raportând cele invocate supra, în raport cu materialul probator administrat în cauză, instanța de judecată, constată că, la examinarea cauzei contravenționale în privința lui Căuș Miroslav, agentul constatator nu a acordat o deplină eficiență prevederilor articolului 440 alin. (1) Cod contravențional, astfel încât activitatea desfășurată de acesta în partea ce vizează colectarea şi administrarea probelor, a fost una insuficientă și superficială or, în speță, s-a constatat că la materialele cauzei a fost anexat doar procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr.***** din 05.05.2023.

Or, în susținerea poziției sale, Colegiul Penal elucidează faptul că procesul verbal de constatare și sancționare, nu poate face dovada deplină, prin el însuși a faptei, a autorului acesteia și a făptuitorului, acest proces verbal fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției.

În concluzie, Colegiul penal notează că, instanța de judecată întemeiat a stabilit faptul că în prezentul proces contravențional, agentul constatator a avut o activitate insuficientă în partea ce vizează stabilirea existenței faptei contravenționale și dacă acțiunile făptuitorului întrunesc acele elemente ale contravenției de nerespectare de către conducătorul de vehicul a indicatoarelor rutiere.

Deci, recursul agentului constatator nu este argumentat și Colegiul la examinarea acestuia invocă prevederile art. 470 Cod contravențional, potrivit cărora instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art. 466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține hotărârea contestată fără modificări.

Conducându-se de prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către agentul constatator din cadrul INSP al IGP MAI, Gutium Janel și se menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24.07.2023, prin care a fost admisă contestaţia lui Căuș Miroslav, anulat procesul-verbal seria/nr.***** din 05.05.2023 şi decizia de sancţionare emisă în baza acestuia, cu încetarea procesului contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător: Alexandru Spoială

Judecători: Denis Băbălău

Igor Chiroșca